

Ποιότητα όχι, ανταγωνιστικότητα όμως;

του Σωτήρη Δρίκου

Το ελληνικό πρωτάθλημα, ακούμε συχνά την τελευταία δεκαετία, είναι από τα καλύτερα της Ευρώπης. Πως προσδιορίζεται όμως αυτός ο έπαινος; Σε ποιές ιδιότητες του πρωταθλήματος αναφέρεται; Στην αγωνιστική ποιότητα, στην ανταγωνιστικότητα, στο ενδιαφέρον των φιλάθλων και των ΜΜΕ, στις καινοτομίες που εισάγει στο άθλημα και στο αθλητικό γίνεσθαι της χώρας; Η ανάλυση που χρειάζεται για να προσδιορίσει το μέγεθος όλων αυτών των ιδιοτήτων δεν μας απασχόλησε ποτέ μέχρι τώρα. Δημιουργείται η αίσθηση ότι συγκροτημένα συμπεράσματα από την διεξαγωγή του κάθε πρωταθλήματος, από αυτά που διαφημίζαμε ως από τα καλύτερα της ηπείρου μας, δεν έχουμε καταφέρει να καταγράψουμε, να αναλύσουμε, να επικοινωνήσουμε με τους μετέχοντες στις διοργανώσεις, να συγκρίνουμε με αντίστοιχους δείκτες άλλων ευρωπαϊκών πρωταθλημάτων.

Προτού όμως δημιουργήσουμε εργαλεία για να μετρήσουμε τις ιδιότητες του πρωταθλήματος της Α1, μήπως θα πρέπει να καθορίσουμε ποιές από αυτές θεωρούμε σημαντικότερες για την εξέλιξη του αθλήματος στη χώρα, μιας και αυτός είναι ο αναγνωρισμένος στόχος από όλα τα επίσημα όργανα του Βόλεϊ στη χώρα μας (Ε.Ο.ΠΕ., Ε.Σ.Α.Π., Σ.Ε.Π.ΠΕ., ΠΑ.Σ.Α.Π.); Η ποιότητα που θα μπορούσε να προσδιορισθεί με την συμμετοχή αθλητών που αγωνίζονται και στις υψηλής δυσκολίας διοργανώσεις του αθλήματος (Champions League, World League, Παγκόσμιο πρωτάθλημα, Ολυμπιακοί αγώνες) φαίνεται ότι θα υποχωρήσει αρκετά λόγω της οικονομικής συγκυρίας: θα δίνονται λιγότερα χρήματα άρα και οι υψηλού επιπέδου αθλητές θα μετακινηθούν σε άλλα πρωταθλήματα.

Χαμηλότερη ποιότητα δεν σημαίνει, όμως, κατ' ανάγκη και μικρότερη ανταγωνιστικότητα. Η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας θα οδηγήσει σε βελτίωση του επιπέδου των αθλητών και σε συνεπακόλουθη αύξηση της ποιότητας. Με ποιό μέτρο μπορούμε όμως να μετρήσουμε την ανταγωνιστικότητα ενός πρωταθλήματος; Η Ε.Σ.Α.Π., μετά τον απογαλακτισμό της από την Ε.Ο.ΠΕ., έκανε αναμφισβήτητα βήματα προόδου

κυρίως στη διοργάνωση και στο πρωτόκολλο των αγώνων. Παρόλα αυτά δεν δόθηκαν ποτέ στη δημοσιότητα αναλυτικά στοιχεία από τις διοργανώσεις που έκανε. Έτσι στο απλό ερώτημα πόσα σετ που έληξαν με διαφορά 2 πόντων υπήρχαν στο πρωτάθλημα που τελείωσε δεν μπορεί να απαντήσει άμεσα κανείς, παρά το γεγονός ότι η δημιουργία σασπένς σε σετ τέτοιου είδους σετ είναι ένα από τα πιο ενδιαφέροντα σημεία του αθλήματος για τον θεατή.

Θα ήταν χρήσιμο να μπορούσαμε να συζητήσουμε τα συμπεράσματα από μία μέτρηση που θα περιείχε στοιχεία για: την εναλλαγή των πρωταθλητών, την εναλλαγή των κατόχων των προνομιούχων θέσεων, την πορεία των ανερχόμενων ομάδων, την ύπαρξη ή όχι ανατροπών στα play-offs και play-outs, τη συμμετοχή και σε ποιο βαθμό νεοεισερχόμενων γηγενών αθλητών, ως ποιοτικών κριτηρίων. Ως ποσοτικά κριτήρια θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε το εύρος τιμών (διαφορά 1^{ου} -12^{ου}), την διασπορά (διακύμανση) των βαθμών της τελικής βαθμολογίας της κανονικής περιόδου, την ύπαρξη ή όχι πλεονεκτήματος έδρας και για ποιες ομάδες της κατάταξης, τον αριθμό των 5^{ων} σετ, τον αριθμό των σετ που τελειώνουν με 2 πόντους διαφορά. Για παράδειγμα, χρησιμοποιώντας τα δυο πρώτα κριτήρια, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι τα πρωταθλήματα 2008-09 & 2009-10 ήταν τα ανταγωνιστικότερα της δεκαετίας 2001-10 που εφαρμόστηκε το νέο σύστημα βαθμολογίας.

Όλα αυτά τα στοιχεία σε βάθος δεκαετίας θα μας έδιναν μια σαφή εικόνα της εξέλιξης της ανταγωνιστικότητας του πρωταθλήματος. Θα μπορούσαμε να τα συσχετίσουμε με τους ανά καιρούς όρους διεξαγωγής του πρωταθλήματος, την διάρκεια του, την πορεία της Εθνικής ομάδας, τον αριθμό των ξένων που συμμετείχαν. Και ίσως αν είχαμε αυτά τα στοιχεία θα μπορούσαμε να συζητήσουμε ιδέες για του όρους διεξαγωγής των πρωταθλημάτων, τον αριθμό των ομάδων, τον αριθμό των ξένων, των αριθμό των νέων παικτών που ίσως θα έπρεπε κάθε ομάδα να έχει για να μπορέσουμε να συμβάλλουμε στην εξέλιξη του αθλήματος στη χώρα αν αυτός ο κοινά προβαλλόμενος στόχος.

Πρωτάθλημα με όρους συμμετοχής που προάγουν την ανταγωνιστικότητα είναι αυτό που δίνει κίνητρα καλύτερης κατάταξης σε όλες τις ομάδες μέχρι την τελευταία αγωνιστική. Η προκήρυξη του νέου πρωταθλήματος, φαίνεται να οδηγεί, για λόγους οικονομικούς, σε ένα πρωτάθλημα που θα έχει αγώνες μετά την κανονική περίοδο μόνο για τις ομάδες 1-4. Και αυτό μετά από το τελευταίο πρωτάθλημα που είχαμε ανατροπές με την διεξαγωγή εκτεταμένων play-offs και play-outs (Γ.Σ. Λαμία αντι Ε.Α.Πατρών, Άρης Θεσσαλονίκης αντι Ηρακλή Θεσσαλονίκης, Α.Ο.Κηφισιά αντι Α.Ε.Κ.). Αυτό θα έχει σαν συνέπεια την χαλάρωση του ενδιαφέροντος παραγόντων, προπονητών και αθλητών κυρίως αν από την αρχή υπάρξουν ομάδες που ξεχωρίσουν για τις πρώτες θέσεις (πέρυσι ο 4^{ος} είχε 13 βαθμούς διαφορά από τον 5^ο) είτε για τις θέσεις υποβιβασμού λόγω εμφανών οικονομικών αδυναμιών.

Δύο ενέργειες που θα επανατοποθετούσαν τις εξελίξεις σε αυτή τη λογική, ώστε ανάλογα θέματα να τυγχάνουν μεγαλύτερης διερεύνησης, θα μπορούσαν να είναι, πρώτον, η Ε.Σ.Α.Π. να αποκτήσει ένα αγωνιστικό-τεχνικό τμήμα που θα μπορεί να καταγράφει, να αναλύει και εισηγείται κατευθύνσεις για την αγωνιστική μορφή του πρωταθλήματος και, δεύτερον, ο Σ.Ε.Π.Π.Ε. να ζητά από τα μέλη του που εργάστηκαν στην Α1 ανδρών, αντί να παρακολουθήσουν ένα σεμινάριο για να ανανεώσουν την κάρτα τους, να κάνουν εισηγήσεις σε μία ημερίδα για τα πεπραγμένα του πρωταθλήματος που συμμετείχαν.